

SERTARİK RECEB DEDE'YE AİT EL YAZMASI BİR MECMUA

DR. ÖĞR. ÜYESİ YAKUP ŞAFAK *

Öz

Mevlevîlik tarîkatinde, matbah-ı şerîfte bin bir gün çile çıkaran derişlere “dede” unvanı verilir. Receb el-Konevî, Mevlevîlik tarîkatine intisap etmiş, önemli bir seviyeye ulaşarak “sertarîk” unvanını elde etmiş biridir. XVII. yüzyılda Konya’da yaşamış ve önemli tarihî olaylara şahitlik etmiş olan Receb Dede, bilhassa hattatlığı ile tanınmıştır. Kendisinin talik yazıda mahareti vardır; “İmâd” mahlasıyla çeşitli şiirler de kaleme almıştır. Onun güzel bir talik yazıyla düzenlediği elyazması bir mecmua, halen Selçuk Üniversitesi Kütüphanesi, Uzluk Arşivi’nde bulunmaktadır. Muhtelif şiirlerden ve alıntılardan oluşan bu mecmuada, gerek Mevlevîlik tarihi, gerekse yazarın hayatıyla ilgili değerli notlar da vardır. Yazımızda, söz konusu eserin fizikî özellikleri ve muhtevası kısaca tanıtılacaktır.

Anahtar kelimeler: Sertarîk Receb Dede, İmâd-ı Mevlevî, Konya Mevlâna Dergâhı, Mevlevî Hattatlar, Talik Yazı.

ABSTRACT

In Mevlevi life style told “dede” for whome was thousand and one day in some places known as matbah-i sharif. Receb el-Konevî is one who has reached to an important level and has gained the title of sertarîk. Recep Dede, who lived in Konya in XVII century and witnessed important historical events, was especially known for his calligraphy. He has a talent for writing; He wrote various poems under the pseudonym

* DR. ÖĞR. ÜYESİ YAKUP ŞAFAK, Kırıkkale Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Doğu Dilleri ve Edebiyatları Bölümü öğretim üyesi. Email: yakupsafak@hotmail.com.

of Imâdone of his manuscript, which he arranged in a beautiful talic script, is still available in the Library of Selcuk University.

The book consists of various poems and quotations, there are valuable notes about the history of the Mevlevi and the life of the author. In this article, the physical properties and content of the mentioned work will be briefly introduced.

Keywords: Sertarîk Rajab Dede, Imâd-ı Mevlevî, Konya Mevlâna Dergah, Mevlevi Calligraphers, Talik Font.

چکیده

در طریقت مولویه و به کسانی که هزار و یک روز در کنار مطبخ شریف ریاضت کشیده اند عنوان "دده" داده می شود. رجب الکنوی از شخصیت های مطرح طریقت مولویه می باشد که به سطوح مهمی در این طریقت راه یافته و عنوان سر طریقت را گرفته است. رجب دده در قرن 17 در قونیه زندگی می کرده است و رویداد های تاریخی فراوانی را شاهد بوده است و بالاخص با خطاطی شناخته شده است. وی استعداد زیادی در نوشتن داشته و با نام مستعار "عماد" اشعار زیادی را به رشته تحریر در آورده است. یک اثر دستنویس که با خوشنویس مزین شده و متعلق به وی می باشد در آرشوی کتابخانه دانشگاه سلجوق موجود می باشد. این مجموعه که از اشعار و حکایات مختلفی تشکیل شده است نکات ارزشمندی را در مورد زندگی اصحاب طریقت مولویه و زندگی شخصی نویسنده دارد. در این نوشتار ویژگی های فیزیکی اثر و محتوی آن بطور خلاصه شناسانده خواهد شد.

کلید واژه ها: سرطریقت رجب دده، مولوی عماد، درگاه مولانا قونیه، خطاط های مولوی، خط طالق.

Yazımıza konu olan Receb Dede¹, aslen Konyalı olup XVII. yüzyılda yaşamış, Mevlevîlik tarikatine intisap ederek merkez âsîtâne olan Konya Dergâhı'nda sertarîklik makamına kadar yükselmiş bir zattır.²

¹ Hayatı hakkında bkz. Yakup Şafak, "Recep Tarikatî Dede", *Konya Ansiklopedisi*, C. VII, s. 218-219, Konya, 2014.

² Konya Âsitanesi'nde Çelebi Efendi'den sonra, en yetkili âmir (zâbit), "ser-tarîk" adı verilen tarîkatçi dededir. Tarîkatî de denilir. Çelebi Efendi'nin

Kaynaklarda hakkında verilen bilgiler sınırlıdır. *Esrâr Dede Tezkire-si'*ne göre, "Konya'da doğmuş, Mevlevîliğe intisap edip Mevlâna Dergâhı Postnişîni Abdülhalim Çelebi'nin (postta oturduğu yıllar: 1077-1090/1666-1679) himayesinde yetişmiş, bu dergâhta uzun zaman hizmette bulunmuş, tarîkatçılık görevini ömrünün sonuna kadar sürdürmüş, talik yazıda mahareti olduğu için zamanının çoğunu Mesnevî istinsahıyla geçirmiş, 1100/1688 tarihi civarında vefat ederek Mevlâna Dergâhı hazîresine defnedilmiştir."³ Bu malûmata göre Receb Dede, Abdülhalim Çelebi'den sonra Konya Mevlâna Dergâhı postnişîni olan II. Bostan Çelebi (öl. 1117/1705) zamanında vefat etmiş olmalıdır.⁴

Esrâr Dede, daha sonra, aynı yerde şiirlerine örnek olmak üzere "Mevlevî dervişlerinin mecmualarında bulunduğunu" belirttiği, Fâilâtün mefâilün feilün vezniyle yazılmış şu manzumeyi nakletmiştir:

Cânımız yoluna fedâ edelim
Ölmeden borcumuz edâ edelim
Pâk-bâzân içinde sultânım
Ney gibi biz de hoş sadâ edelim

Ser verip cânı ber-murâd edelim
Hâk-i pâynla ittihâd edelim
Cevr ü hicri ki sen revâ göresin
Biz kimin dergehine dâd edelim

*Sicill-i Osmânî'*de "Receb Tarîkatî Dede" hakkında şu kısa bilgi verilir: "Konyalıdır. Mevlevî olarak 1100'de fevt oldu. Şâir, ta'lik-nüvîs idi."⁵

vekili ve en büyük yardımcısıdır. Onun emirlerini aşçı dedeye, dedelere ve dervişlere tebliğ etmek, uygulanmasını sağlamak, onların arzularını çelebîlik makamına arz etmek, çelebî efendinin bilgisi dahilinde tekkedeki her türlü hizmeti ifa etmek, bu zatın uhdesinde idi. Daha geniş bilgi için bkz. Yakup Şafak, "Sertarîk", *Konya Ansiklopedisi*, C. VIII, s. 17, Konya, 2015.

³ *Esrâr Dede, Tezkire-i Şuarâ-yı Mevleviyye* (nşr. İlhan Genç), Ankara, 2000, s. 220-221.

⁴ Bkz. Yakup Şafak, "Abdülhalim Çelebi I", *Konya Ansiklopedisi*, C. I, s. 20-21, Konya, 2009; Ahmet Sevgi, Bostan Çelebi II", *Konya Ansiklopedisi*, C.II, s. 162-163, Konya, 2011.

⁵ Mehmed Süreyyâ, *Sicill-i Osmânî*, C.II, s.372, İstanbul, 1311. (*Tuhfe-i Hattâtîn'*de 1019/1610'da hayatta olan başka bir Konyalı Mevlevî hattat Re-

Daha sonra yazılan diğer kaynaklarda bu eserlerdeki bilgiler tekrar edilmiştir.⁶

Receb Dede'nin makalemize konu olan mecmuası, Selçuk Üniversitesi Kütüphanesi, Uzluk Arşivi'nde, Y91 numara ile kayıtlı bulunmaktadır.⁷ Zikredilen arşivin sahibi ünlü tıp tarihçisi ve Mevlevîlik müntesibi Prof. Dr. Feridun Nâfiz Uzluk (1902-1974), bir makalesinde Receb Dede ve mecmuasından şöyle bahsetmektedir: "(Bu hilâfetnâme) Konya'da tarikatçı olup hattatlığı ile meşhur Receb İmâd Dede'nin kalemıyla meydana getirilmiştir."⁸ "Receb Dede sonraları tarikatçı olmuş, İmâd mahlasını almıştır. Receb Dede'nin dil şeklinde yazdığı, çoğu kendi şiirlerinden meydana gelmiş bir mecmuası benim kendi koleksiyonumdadır."⁹

Muharririn güzel talik yazısını aksettiren bu mecmuanın şekil özellikleri ve muhtevası özetle şöyledir:

8X22.5 cm ebadında, dikdörtgen şeklinde, ortası yeşil kadife kaplı kahverengi meşin cilt içinde 134 yaprak. Satır adedi değişiktir. Şiirler çoğunlukla iki veya üç sütun halinde, 20 ilâ 28 satır arasında yazılmıştır. Baş tarafa boş kâğıtlar eklenmiş; keza 95a'dan sonrasında da ek var. Baş

ceb Dede'den bahsedilmektedir. Bkz. Müstakimzâde Süleyman Sadeddin, *Tuhfe-i Hattâtîn* (nşr. İbnülemin Mahmud Kemal), İstanbul, 1928, s. 202; Ali Haydar Bayat, "Hüsni Hat San'atında Mevlevîlik ve Mevlevîler", 4. *Millî Mevlâna Kongresi - Tebliğler*, Konya, 1991, s. 86.)

⁶Ali Enver, *Semâ'-hâne-i Edeb, Mevlevî Şairler* adıyla nşr. Tahir Hafızoğlu, İst., 2010, s.128; Nail Tuman, *Tuhfe-i Nâilî*, C.I, s.326, tsz.; Şahabettin Uzluk, *Mevlevilikte Resim Resimde Mevleviler*, Ankara, 1957, s. 83; Haluk İpekten ve diğ., *Tezkirelere Göre Divan Edebiyatı İsimler Sözlüğü*, Ankara, 1988, s. 373-374; *Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi*, "Receb Dede (Tarîkatî)", C. VII, s. 298, İstanbul, 1990.

⁷Feridun Nâfiz Uzluk ve Selçuk Üniversitesi'ndeki Uzluk Arşivi için bkz. *X. Millî Mevlâna Kongresi Tebliğler*, C. II, s. 177 vd., Konya, 2003.

⁸Bkz. F. Nâfiz Uzluk, "Mevlevî Hilâfetnâmeleri", *Vakıflar Dergisi*, Ankara, 1971, S. 9, s. 396.

⁹Aynı makale, s. 398. (Uzluk'un bahsettiği mecmuanın tavsifi, yazımıza konu olan mecmuaya uyuyor. Zaten Selçuk Üniversitesi Uzluk Arşivi'nde Receb Dede'ye ait başka mecmua bulunmamaktadır. "Çoğu kendi şiirlerinden meydana gelmiş" tanımlaması, kanaatimizce tedkik sonucunu değil genel bir intibai yansıtmaktadır.)

taraftaki sayfalar yıpranmış ve tamir edilmiştir. Boş yaprakların ilkinde Feridun Nafiz Bey'in kurşun kalemle yazmış olduğu şu not bulunmaktadır: "Bu mecmuayı İstanbul'da kitapçı İranlı Mahmud Efendi'den 100 liraya güç hal ile satın aldım. 2 Eylül 1950. Akdâm-ı türâb-i Âl-i abâ, bende-i bendegân-ı Mevlânâ, Ferîdun Şifâ-i pür-hatâ."

1a'da ise Mevlâna Dergâhu son postnişinlerinden, âlim ve şair Veled Çelebi İzbudak'ın (öl.1953) 5 beyitlik bir gazeli, kendi el yazısıyla yer almaktadır. Manzumenin altında 2 Nisan 1313 (14.4.1897) tarihi vardır.¹⁰

1b:¹¹ Gazeliyyât-ı Hazret-i Mevlânâ.

6b: *Hilye-i Hâkânî*.

16a ve devamında Arapça bir manzume ve onun yarısına kadar beyit beyit Farsça tercümesi yer almaktadır; ancak manzumenin baş tarafının bulunduğu yaprak düşmüştür. Arapça manzumenin bu mecmuadaki mevcut ilk beyti şöyledir:

إني اتهمت نصيح الشيب في عدل
والشيب أبعد في نصح من التهم

*Kınandığım konuda bana nasihat eden ak saçlı ihtiyarı suçlamıştım.
Halbuki o, nasihatleri sebebiyle suçlanmaktan çok uzaktı.*

Farsça tercümenin sonlarında şu beyit vardır:

چون ز هجرت هشتصد و ده سال تازی رفته بود
اتفاق افتاد نظم پارسی اندر رقم

*Arap takvimine göre hicretten 850 yıl geçmişti ki
(bu) Farsça manzume kaleme alındı.*

Bazı yazma nüshalarda naklettiğimiz Farsça beyitten sonra şu beyit de yer almaktadır:¹²

¹⁰ Matla beyti şöyledir:

Bana tecelli-yi tâm eyledin bugün ey mâh
Fedâ-yı cân edeyim hâlisân li-vechillâh

Hayatı ve eserleri için bkz. Veled Çelebi İzbudak, *Tekke'den Meclis'e Sıra Dışı Bir Çelebi'nin Anıları*, nşr. Y. Şafak-Y. Öz, İstanbul, 2009, s. 7 vd.

¹¹ Takipte kolaylık olması düşüncesiyle yazımızda, her faslın sadece ilk sayfasındaki numara verilmiştir.

بنده مداح رسولم شهرتم حافظ شرف

نام من باشد محمد، من محمد چاکرم

Hâfız Şeref diye tanınan bendeniz, Hz. Peygamber'in methiyecisiyim. Adım Muhammed'dir (ama ben), kul Muhammed'im.

Görüldüğü gibi bu manzume, İmam Bûsîrî'nin (öl. 694/1295) meşhur "Kasîde-i Bürde"sidir. Tercümenin "Hâfız Şeref" diye tanınan Muhammed b. Muhammed tarafından 810/1407 tarihinde yapıldığı anlaşılmaktadır.

23b: Cezmî'nin bir na'tı ve gazelleri.

26b: Attâr'ın *Cevâhirü'z-Zât*'ı.¹³

29b: Dîvâne Mehmed Efendi'den şiirler.

31a: Der ta'rîf-i Şerh-i Mesnevî-i Şerîf li-Abdullâh Efendi maa târih li-Cevrî Çelebi.

32a: "Hazret-i Molla Celâleddîn-i Rûmî" başlıklı Farsça bir kaside.¹⁴
Matlar:

على الصباح که از نور ذات پاک خدا

وجود جمله ذرات یافت نشو و نما

Sabahleyin bütün zerrelerin varlığı, kusurlardan münezzeh olan Allah'ın zatının nurundan hayat bulur.

33a: Haylî'nin bir na'tı.

34a: Nâilî'nin bir na'tı ve gazelleri.

36a: Azîz Efendi'nin bir na'tı.

¹² Meselâ *Kasîde-i Bürde bâ Tercüme-i Manzûm*, Kitâbhâne-i Meclis-i Şûrâ-yı İslâmî, 32709/10 nolu yazma (www.lib.ir/book/65229684).

¹³ İlk beyti şöyledir:

به نام آنکه نور جسم و جان است

خدای آشکارا و نهان است

*Cismin ve canın nûru, gizli ve aşikâr olan
(varlıkların) efendisi olan zâtın adıyla.*

¹⁴ Manzumenin sonlarında Mevlana'nın mahlas olarak kullandığı "Hamuş" kelimesi geçiyorsa da Furûzânfer'in neşrettiği *Dîvân-ı Kebîr*'de bu şiiri bulamadık.

37a: Rızâyî'nin bir na'tı.

38a: Adnî Dede'nin bir na'tı.

40b: Yine Riyâzî'nin bir na'tı.

42b: Nâdirî'nin bir na'tı, Mevlânâ'ya bir medhiyesi ve bir münâcâtı;

44b: "Li-muharririhî'l-fakîr Dervîş Receb Tarîkatçı, na't." Matlaı:

Ey Habîb-i Hazret-i Mevlâ Resûl-i Kibriyâ
Server ü ser-hayl ü ser-dâr-ı gürûh-ı enbiyâ

45a: "Ve le-hû, gazel."¹⁵ Matlaı:

Hamdü lillah bende-i Yezdan-perestiz ey gönül
Sad şük(ü)r mest-i mey-i bezm-i elestiz ey gönül

45b: "Der midhat-i Hazret-i Mevlânâ." Matlaı:

Âferîn ey ser-firâz-i evliyâ-yı kümmelîn
Merhabâ ey server (ü) ser-defter-i ehl-i yakîn¹⁶

46b: "Ve le-hû, münâcât." Matlaı:

Ey hâlık-ı halk-ı her dü âlem
Ey râzık-ı ins ü cinn ü âdem

47a: "Ve le-hû, gazel." Matlaı:

Müşkil odur ki dest-i muhabbet tehî ola
Dil mülkü fikr-i bîhudenin hargehi ola

47a: "Ve le-hû, gazel." Matlaı:

Ol kim esîr-i şehvet-i dünyâ-yı dîn ola
Nefs-i leîm ü dîv-i denîye zebûn ola¹⁷

47b: "Ba'zî kerâmât-ı Emîrû'l-Mü'minîn Alî b. Ebî Tâlib." (*Şevâhidü'n-Nübüvve'* den naklen.)

¹⁵ Başındaki ibare: "İmâdüddîn el-Mevlevî".

¹⁶ Bu manzume şu eserde de yer almaktadır: Vâsıf Efendi, *Mecmûa-i Medâyh-i Mevlâna, Osmanlı Şiirinde Mevlâna Övgüleri ve Mevlevîlik Unsurları* adıyla nşr. Ahmet Mermer ve ark., Ankara, 2009, s. 254 vd.

¹⁷ Bu şiirlerin hepsinde mahlas olarak "İmâd" ismi geçmektedir. Meselâ 45a'da:

Gel İmâd el-ân urup da'vâ-yı bî-ma'nâyı ko
Cümleden ednâ vü ahkar dahi pestiz ey gönül

52b: Şâhidî'nin *Gülşen-i Vahdet*'i.

İlk beyti:

İftitâh-ı nâme bismillâh ile
Aşkile derdile sözde âh ile

Bu manzumenin sonunda şu ibâre vardır:

تمت الكتاب بعون الملك الوهاب على يد عبد الفقير درويش رجب المولى فى 16
شهر جمادى الاولى سنة مائه و الف من الهجره

Kâinatın sahibi olan ve karşılıksız bağışta bulunan Allah'ın yardımıyla (bu manzumenin) yazılışı, (bu) fakir, Derviş Receb el-Mevlevî tarafından hicrî 1100 senesi, 16 Cemâziye'l-evvel'de tamamlandı.

70a: Fazlî, Hayretî, Şemsî'den gazeller;

70b: "Sultan Muhammed Han Hazretleri Beşiktaş Mevlevîhânesi'ni ta'mîr ettirdikte Fennî Efendi'nin târîhidir."

Manzûmenin sonunda "1097" tarihi vardır.¹⁸

71a: "Semâa nez' oldukta Müstakîm Efendi'nin târîhidir."

Manzûmenin sonunda "1095" tarihi bulunmaktadır.

71b: Hâfız'ın Sâkî-nâme'si;

76b: Şeyhülislâm Yahyâ'nın Sâkî-nâme'si;

78b: Nef'î'nin Sâkî-nâme'si;

80a: Hâfız'dan gazeller;

88a: Bir tercî-i bend. İlk mısraı:

Halk-ı âlem düşmen olup zemm ederse dem-be-dem¹⁹

88b: Mevlâna'dan bir gazel. Matlaı:

زهی لوا و علم لا اله الا الله

که زد بر اوج قدم لا اله الا الله

(O) ne güzel bir bayrak ve sancaktır ki

*Lâ ilâhe illallah ayağımı zirveye koymuştur.*²⁰

¹⁸ Zikredilen tarihte padişah, IV. Mehmed (1648-1687) idi. Fennî Mehmed Efendi için bkz. Haluk İpekten ve diğ., *a.g.e.*, s. 137.

¹⁹ Bu şiir muharrire ait olabilir.

88b: Muharririn bir kasidesi. İlk beyti:

Tâc-ı izzetdir ey dil eyle nigâh
Efsar-i lâ ilâhe illallah

Son beyti:

Kalbini zerr-i hâlis eyler İmâd
Himem-i lâ ilâhe illallah

89b: *Şevâhidü'n-Nübüvve'* den bir nakil.

90b: Muharririn Halîl Efendi'nin vefatına yazdığı tarih manzumesi. Sonundaki ibâre: Fî şehri 28 Şevvâli'l-mükerrem 1103."

90b: Muharririn Nâib-i Konya Yahyâ Efendi için yazdığı tarih manzumesi.

91b: Muhtelif kitaplardan nakiller.

92b: Târîh-i saâdet-hâne-i Şeyh Bostan Efendi, güfte-i Nesîb Çelebi.

93a: Târîh-i Muharrir.

93b: Târîh-i dîger-i saâdet-hâne-i Şeyh Bostan Efendi güfte-i Nesîb Çelebi.²¹

94b: Hüsn-i hat meşki, muharririn bir dörtlüğü, İbni Kemâl'in bir kıtası ve Farsça'daki Arapça kökenli harflerle ilgili bir kıta bulunmaktadır.

Yukarıda belirttiğimiz gibi asıl mecmua burada bitmektedir. Bundan sonrasına boş kâğıtlar eklenmiştir ve 95b-134b arasına sonradan, başka bir talik yazıyla Şeyh Gâlib'den (öl. 1213/1799) gazeller yazılmıştır.

Sonuç olarak bu mecmua sayesinde Mevlevîlik, edebiyat ve sanat tarihimiz açısından önemli olan, fakat hakkında fazla malûmat bulunmayan Tarîkatî Receb Dede'nin hayatı hakkında ilk elden bazı bilgilere ulaşmak mümkün oldu.

Bu cümleden olmak üzere, muharririn bazı kaynaklarda vefat tarihi için verilen h. 1000 rakamını, "h. 1103'ten sonra" şeklinde tashih etmek gerekir.

²⁰ Mevlâna Celâleddîn-i Rûmî, *Külliyât-ı Şems yâ Divân-ı Kebîr* (nşr. Bediüzzaman Furûzânfer), C. I-VII, Tahran, 1336-1345 hş., (gz. nu. 2407).

²¹ Her üç manzumenin de sonunda 1103 (1691-1692) tarihi vardır.

Şairin ilgi alanlarını, birikimini, edebî kişiliğini az çok yansıtan örnek-
lere de ulaşılmış oldu. Kezâ bilhassa yaşadığı dönemle ilgili bazı tarihî
bilgiler elde edildi.

Ayrıca Receb Dede'nin hüsn-i hattaki başarısını ve maharetini göste-
ren önemli bir eser, ilgili saha araştırmacılarının dikkatine sunuldu.

KAYNAKÇA

- Ali Enver, *Semâ'-hâne-i Edeb*, [Mevlevî Şairler adıyla] (nşr. Tahir Hafızoğ-
lu), İstanbul, 2010, s.128.
- Bayat, Ali Haydar, "Hüsn-i Hat San'atında Mevlevîlik ve Mevlevîler",
4.Millî Mevlâna Kongresi - Tebliğler, Konya, 1991, s. 86.
- Esrâr Dede, *Tezkire-i Şuarâ-yı Mevleviyye* (nşr. İlhan Genç), Ankara,
2000, s. 220-221.
- F. Nâfiz Uzluk, "Mevlevî Hilâfetnâmeleri", *Vakıflar Dergisi*, S. 9, s. 396,
Ankara, 1971.
- Haluk İpekten ve diğerleri, *Tezkirelere Göre Divan Edebiyatı İsimler Sözlü-
ğü*, Ankara, 1988, s. 373-374.
- Kasîde-i Bürde bâ Tercüme-i Manzûm*, Kitâbhâne-i Meclis-i Şûrâ-yı İslâmî,
32709/10 nolu yazma (www.lib.ir/book/65229684).
- Mehmed Süreyyâ, *Sicill-i Osmânî*, C.II, s. 372, İstanbul, 1311.
- Mevlâna Celâleddîn-i Rûmî, *Külliyât-ı Şems yâ Divân-ı Kebîr* (nşr.
Bedüzzamân Furûzânfer), C. I-VII, Tahran, 1336-1345 hş., (gz.nu.
2407).
- Müstakimzâde Süleyman Sadeddin, *Tuhfe-i Hattâtîn* (nşr. İbnülemin
Mahmud Kemal), İstanbul 1928, s. 202.
- Nail Tuman, *Tuhfe-i Nâilî*, C. I, s. 326, tsz.
- Sevgi, Ahmet, *Bostan Çelebi II*", *Konya Ansiklopedisi*, C. II, s. 162-163,
Konya, 2011.
- Şafak, Yakup, "Abdülhalim Çelebi I", *Konya Ansiklopedisi*, C. I, s. 20-21,
Konya, 2009.
- Şafak, Yakup, "Recep Tarikati Dede", *Konya Ansiklopedisi*, C. VII, s.
218-219, Konya, 2014.

Şafak, Yakup, "Sertarık", Konya Ansiklopedisi, C.VIII, s. 17, Konya, 2015.

Türk Dili ve Edebiyatı Ansiklopedisi, "Receb Dede (Tarikatı)", İstanbul, 1990, C. VII, s. 298.

Uzluk, Şahabettin, *Mevlevilikte Resim Resimde Mevleviler*, Ankara, 1957, s. 83.

Veled Çelebi İzbudak, *Tekke'den Meclis'e Sıra Dışı Bir Çelebi'nin Anıları*, nşr. Y. Şafak-Y. Öz, İstanbul, 2009.

Vâsıf Efendi, *Mecmûa-i Medâyah-i Mevlâna*, [Osmanlı Şiirinde Mevlâna Övgüleri ve Mevlevîlik Unsurları adıyla] nşr. Ahmet Mermer ve ark., Ankara, 2009, s. 254-258.

X. Millî Mevlâna Kongresi Tebliğler, C. II, s. 177 vd., Konya, 2003.